

ἜΤΟΣ Β'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚῆ

ἌΡΙΘ. 93

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Νοεμβρίου 1880.

Οἱ νόμοι οἱ πολιτικοὶ ἀπαγορεύουσι τὸ σωματεμπόριον. Δὲν ἔπρεπεν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι νὰ ἀπαγορεύσουν τὸ ἐμπόριον τῶν ψυχῶν; Ἐγὼ, μολονότι διὰβολος καὶ διὰβολος ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, φροντίζω περὶ τῆς ἰδικῆς μου, διότι ἀπὸ τὰς ἀναφορὰς τὰς ὁποίας μοῦ κἀκκύνουν οἱ χίλιοί μου ἀστυνόμοι περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τῶν ἐν Πεντέλῃ καλογήρων ἀπεφάσισα εἰς τὴν μονὴν αὐτὴν νὰ ἐξαγνίσω τὰς ἀμαρτίας μου καὶ πιστεύω εἰς τὴν ὑπαρξίν ψυχῆς.

Καὶ πιστεύω τόσο πολὺ, ὥστε θὰ ἦτο διὰ παντὸς τεθωρακισμένος ὁ Σ. Μητροπολίτης ἐνκντίον μου, ἐὰν εἶχε τόσο πῆστιν ὡς τὴν ἰδικήν μου.

Καὶ λέγω τοῦτο, διότι βλέπω ὅτι με ἀφίνει ἐλεύθερον εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ψυχῶν τὸ ὅποιον μετέρχομαι μετὰ δραστηριότητος προμηθευτοῦ γκαλετῶν.

Ἡ ζωηροτέρα δι' ἐμὲ ἀγορά, τρόπον τινα τοῦ Λονδίνου τῶν σταφιδεμπόρων σας, ἡ δὲ καλλιτέρα μου πελατεία ἡ τάξις τῶν πολιτευομένων.

Ἄ! φῖνο πρᾶγμα! ὡς θὰ ἐλέγατε σεῖς εἰς γλῶσσαν Μαϊφάρτ.

Αὐτοὺς τοὺς τελευταίους μῆνας τὸ ἐμπόριόν μου ἦτο εἰς τὴν ἀκμὴν του, ὡς νὰ ἦτο ἐμπόριον πετσωμάτων εἰς παρμονὰς ἐλληνοτουρκικοῦ πολέμου.

Τὶ ἄνθρωπο! (αὐτὸ λέγομεν ἡμεῖς, ὅπως λέγετε σεῖς: Τὶ διάβολο!) Ἐχω σημειωμένας μερικὰς ἐποχὰς καθ' ἃς ἡ δουλειὰ μου πηγαίνουν πολὺ καλὰ.

Ἴδου μίξ σημείωσις ἐκ τῶν τοῦ σημειωματάρου μου :

1867 — 1869. Κρητικὴ ἐπανάστασις. Μεγάλῃ ὕψους ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ πέντε χιλιάδες ψυχαὶ πωληθεῖσαι εἰς τὰ διαβολικὰ πρακτορεῖά μου. Μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ ἀγορασθεὶς ἀκριβώτατα. Ἐν Σύρῳ ἐκάμαμεν θραῦσιν.

1877 — 1879. Προπαρασκευαί. Ἡ μισσαλιώτις τοῦ Πανελληνίου: θάνατος ἢ νίκη. Συνεισφοραὶ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμόνης. Ἐμφάνισις παραδόξου εἶδους ἐμπόρων τῆς φιλοπατρίας ὀνομασθέντων. Ἐκλογή τσαρούχιων καὶ σημαίας. Δέκα χιλιάδες ψυχαὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὰ πρακτορεῖά μου. Ἀμφιβολία τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὀπουργοῦ μου ἀνμποροῦν νὰ τραפוῦν ὅλοι αὐτοί. Εἰς sans-culotte ὀπουργοῦ γίνεται ὁ Φάουστ τὴν φορὰν ταύτην.

1880. Μαρτίριον ἢ Ἰωάννινα. Ἀπελπιστικαὶ ἀλληλογραφαί ἐκ τῶν πρακτορείων μου. Κανεὶς δὲν πωλεῖται. Πράκτορές μου ἀπαντῶσι πανταχοῦ λόγχα, ξίφη καὶ θώρακας συνειδήσεων. Τοῦ ἐνθαρρύνει νὰ μὴν ἀπελπισθοῦν. Νίκη. Τὸ ἄνθος τῶν Ἑλλήνων ἐπαναλαμβάνει τὸ δοῦναι καὶ λαθεῖν μετὰ τοῦ γραφείου μου. Τὸ ζήτημα τῶν Ἰωαννίνων ἀπισθοχώρησε. Τὸ ζήτημα τῆς πρωθυπουργίας ἐπεσπίασε τὰς προπαρασκευὰς.

Δὲν πιστεύω ὅλαι αὐταὶ αἰ χρονολογίαι νὰ σφάλουν.

Ἄχρι τοῦδε ἐνόμιζον ὅτι ἐν καιρῷ εἰρήνης ἡ οὐρά μου δύναται νὰ κυβερνᾷ τὸ βσιλείον σας. Καὶ πράγματι εἰς τοιοῦτους καιροὺς διωργάνωσα τὰ Λαύρια, τὰ Μεταλλευτικά, τὸ Δήλεσι καὶ τόσχα ἄλλα. Τώρα ἤλλαξα γνώμην. Ἡ ἀτμοσφαῖρά μου εἶναι ὁ πόλεμος· οἱ κίνδυνοι τῆς πατρίδος, ἡ ὑστάτη πάλη ὁ ἐνθουσιασμός.

Ἐντεῦθεν παρήγγειλα εἰς τὸν κ. Πετμεζᾶν πανοπλίαν τὴν ὁποίαν θὰ φέρω πάντοτε, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς προκκαλῶ νὰ με ζωγραφίζετε «μετὸ κράνος βραχὺ στὸ σκοτάδι μετὴν λόγχη σὲ χερί θρακτῶ» καὶ μετὴν οὐράν μου ὡς ξίφος ἑλληνος ἀνθυπολοχαγοῦ.

ΑΣΜΟΛΑΙΟΣ

